

Column

Jeroen van Urk
Lid Gemeenteraad Hengelo en
welzijnsadviseur Spil, Zwolle

VOLKSTRIBUNE

Yoo, yodeloo, yodelohoo - Twente!! U begrijpt: aangemoedigd door de komst van John Bosman zijn wij overgegaan tot de aanschaf van een gezinskaart van de regionale FC. Met het voetbal amuseren we ons uitstekend; gelijk op als Twente gaat met De Graafschap. Plaats hebbend tussen het volk op de koptribune achter het doel, is het supportersgedoe niet altijd even amusant. Met het yodelen doen we voluit mee. Maar Ajacieden hoeven van ons niet “en masse aan het gas”, een Roda-speler met paardestaart is volgens ons geen “wijf zonder tieten”, Ronald Koeman hooguit een sul en geen “ouwe ...” en in de Afrikaan Ibrahim van datzelfde Graafschap zien wij geen aap. Aan de oerwoudgeluiden te horen was hij dat volgens teveel Twentefans wel.

Zo leer je je kroost van krap 10 levensjaren te balanceren op de grens tussen enthousiasme en fanatisme. Er zijn evenwel ook scholieren die enkel met vriendjes komen. Je hoort hen de abnormaliteiten als vanzelf overnemen. Leerkrachten, wijkagenten, cafébazen, scoutingleiders, jongerenwerkers (en een paar extra volksvertegenwoordigers op de koptribune) zouden samen alles op alles moeten zetten om dit supportersgedrag te doorbreken, om eens bij één generatie jongeren tussen de oren te komen. En niet alleen bij dat soort volk, meneer. Je komt op de tribune net zo goed de scheids tegen van de zaterdagse hockeywedstrijd van je zoontje. Vrij algemeen blazen jongeren hun partijtje mee om de tegenstander te ontregelen en laten zij zich verleiden tot een wedstrijdje opfokken met supporters van de bezoekende club. Een dag later wordt alom het supportersgeweld gemeld.

Nu is er sinds dit seizoen een clubcard, die je ontnomen kan worden. Maar waar gaan supportersgroepen dan tekeer? Op de tribune hoor je al spreken over het trotse lot van een stadionverbod. Probeer het liever in de stadions te reguleren. Bijvoorbeeld door klanten in staat te stellen gewoon de plaats in te nemen, die bij een genummerd plaatsbewijs hoort. Als stewards al vóór de wedstrijd terugschrikken van aanhangers die verkeerd zitten, hoe denken zij hen dan op hun plaats te houden als de emoties oplaaien? En een lege bal die de tribune afdaalt, zal toch niet met de vingers lek gestoken zijn? Aandacht voor supporters is dus één ding, die voor stewards een ander. Als dan bovendien de bezoekers op de ertribunes zich willen verheffen tot volkstribunen, zich iets meer inleven, dan valt er vast wel wat moois te waven. Werk mee aan een win-win relatie met de volktribune. Yodeloo!